

CESNI joint meeting of the inspection bodies, Rotterdam, 15-17 September 2026

Welcome speeches – Hester Duursema

Dames en heren,
Geachte collega's,

Allereerst wil ik de eerdere sprekers hartelijk danken voor hun bijdragen.

We hebben vanuit verschillende perspectieven kunnen horen hoe belangrijk onze gezamenlijke inspanningen zijn voor een veilige, duurzame en betrouwbare binnenvaart.

Ook wil ik onze Nederlandse collega's hartelijk bedanken voor het organiseren van deze bijeenkomst hier in Rotterdam, en natuurlijk u allen voor uw aanwezigheid.

Het is voor mij persoonlijk bijzonder om hier vandaag te zijn.

Ik heb meer dan twintig jaar in Rotterdam mogen wonen, voordat ik in december vorig jaar naar Straatsburg verhuisde om bij de CCR te gaan werken.

Dus hoewel Straatsburg inmiddels mijn woonplaats is, voelt Rotterdam nog altijd een beetje als thuishkomen.

En Rotterdam is ook om een andere reden een heel bijzondere plek voor deze bijeenkomst.

In 2015 werd CESNI opgericht, na een plenaire bijeenkomst van de CCR die hier in Rotterdam plaatsvond, aan boord van de SS Rotterdam.

Het is daarom bijzonder om hier vandaag, elf jaar later, opnieuw met zo'n grote groep deskundigen bijeen te zijn.

Meer dan honderd vertegenwoordigers uit zeventien landen. Dat is indrukwekkend. En het laat zien hoeveel kennis en ervaring er binnen onze Europese binnenvaartgemeenschap aanwezig is.

We hebben zojuut gehoord hoe belangrijk samenwerking, vertrouwen en een goede afstemming zijn.

De vraag die ik daar vandaag aan wil toevoegen is:

Waar hebben we die samenwerking de komende jaren zo hard voor nodig?

Want de binnenvaart verandert snel. En die verandering stelt ons voor een aantal grote uitdagingen.

Voor mij komen daarbij drie onderwerpen samen: veiligheid, de energietransitie en de weerbaarheid van onze binnenvaart tegen laagwater.

1. Veiligheid

Laat ik beginnen met wat voor de CCR altijd de basis is geweest:

veiligheid.

Al meer dan twee eeuwen werkt de CCR aan vrije, veilige en voorspoedige scheepvaart op de Rijn.

De technologie verandert. De schepen veranderen. De manier waarop we varen verandert. Maar die verantwoordelijkheid verandert niet.

Integendeel.

Nieuwe technologie maakt schepen in veel opzichten veiliger en efficiënter.
Maar nieuwe technologie brengt ook nieuwe risico's met zich mee.
We zien batterijen, alternatieve brandstoffen, automatisering, op afstand besturen en steeds complexere technische systemen.
Dat betekent dat ook onze manier van kijken naar veiligheid moet blijven ontwikkelen.

ES-TRIN is daarbij een essentieel instrument.
We hebben binnen Europa verschillende institutionele kaders, maar we hebben een belangrijke gemeenschappelijke basis: één technische standaard.
Dat is een enorme kracht.
Maar een standaard krijgt pas echt betekenis wanneer hij in de praktijk op een goede en consistente manier wordt toegepast.

En daar komt uw rol opnieuw naar voren.

Veiligheid ontstaat uiteindelijk niet op papier.
Veiligheid ontstaat aan boord.

Door de kwaliteit van het schip. Door de kennis van de bemanning. Door het oordeel van de inspecteur.
En door de manier waarop we gezamenlijk de regels toepassen.

Daarom is uw werk zo belangrijk.

2. De energietransitie

De tweede grote verandering is de energietransitie. Ook hier is het belangrijk om te beseffen dat dit geen toekomstmuziek meer is. De energietransitie is begonnen. We zien waterstof, methanol, batterijen en andere alternatieve technologieën hun weg vinden naar de praktijk.

Voor de CCR is het belangrijk om ruimte te bieden aan deze innovatie.
We hebben de afgelopen jaren ervaring opgedaan met verschillende pilotprojecten.

Juist door nieuwe technologie in de praktijk te testen, kunnen we leren wat werkt, welke risico's zich voordoen en welke regelgeving nodig is.

En ook hier ligt een belangrijke rol voor CESNI en voor de deskundigen in deze zaal.

Want regelgeving loopt per definitie soms achter op technologische ontwikkeling.
Dat is niet noodzakelijk een probleem.
Het wordt pas een probleem wanneer we niet bereid zijn om van de praktijk te leren.

De nieuwe editie van ES-TRIN, die in oktober van dit jaar wordt vastgesteld, bevat bijvoorbeeld nieuwe bepalingen voor waterstof.

Dat laat precies zien hoe de cyclus zou moeten werken:

innovatie leidt tot ervaring,
ervaring leidt tot kennis,
kennis leidt tot regelgeving,
en regelgeving maakt verdere innovatie mogelijk.

Maar daarbij moeten we één grens heel duidelijk bewaken:
we moeten innovatie mogelijk maken zonder concessies te doen aan veiligheid.
Of misschien nog eenvoudiger:

Het is niet onze taak om innovatie tegen te houden.

Het is onze taak om innovatie veilig te maken.

Dat vraagt om deskundigheid.

En het vraagt om een open dialoog tussen regelgevers, inspecteurs, ondernemers, ontwerpers en andere experts.

3. Laagwater en klimaatweerbaarheid

De derde uitdaging is misschien minder zichtbaar wanneer we praten over nieuwe technologie, maar voor de toekomst van de binnenvaart minstens zo belangrijk:

de veranderende omstandigheden waaronder onze schepen moeten varen.

Laagwater is natuurlijk niets nieuws.

Maar de situatie waar we ons vandaag in bevinden, laat opnieuw heel duidelijk zien hoe kwetsbaar de binnenvaart kan zijn wanneer de waterstanden langdurig laag zijn.

De gevolgen zijn direct merkbaar.

De impact ervan op onze sector wordt steeds groter.

Het raakt de beladingsgraad van schepen.

Het raakt de betrouwbaarheid van transport.

Het raakt de concurrentiepositie van de binnenvaart.

En daarmee raakt het uiteindelijk ook de rol die wij de binnenvaart in het Europese transportsysteem willen laten spelen.

We kunnen dit probleem niet alleen oplossen door te investeren in infrastructuur.

We zullen ook moeten kijken naar het schip zelf.

Naar nieuwe scheepsconcepten.

Naar minder diepgang.

Naar energie-efficiëntie.

En naar een grotere operationele weerbaarheid.

Dat betekent dat ook onze technische standaarden zullen moeten blijven ontwikkelen.

En opnieuw geldt:

we kunnen dat alleen goed doen als we luisteren naar de praktijk.

Want u ziet als geen ander welke technische oplossingen zich in de praktijk bewijzen.

En u ziet ook waar nieuwe problemen ontstaan.

Dames en heren,

Daarmee kom ik terug bij het belangrijkste punt dat ik vandaag wil maken.

Een technische standaard is nooit echt af.

Niet omdat we hem niet goed genoeg hebben geschreven.

Maar omdat de wereld waarvoor die standaard bedoeld is, voortdurend verandert.

Nieuwe technologie. Nieuwe scheepsontwerpen. Nieuwe brandstoffen. Nieuwe klimatologische omstandigheden. Nieuwe operationele praktijken.

Dat betekent dat we een systeem nodig hebben waarin praktijkervaring voortdurend terugvloeit naar de ontwikkeling van onze regels.

Dat is volgens mij de kracht van CESNI.

We ontwikkelen gezamenlijk standaarden.

U ziet wat werkt.

U signaleert waar problemen ontstaan.

En die ervaring komt vervolgens terug in het systeem.

Dat is geen eenrichtingsverkeer.

Het is een feedbackloop.

En ik zou willen dat we de komende dagen precies zo naar deze bijeenkomst kijken.

Niet alleen als een bijeenkomst waarin we voorschriften bespreken.

Maar als een plek waar we gezamenlijk kennis ontwikkelen.

Waar we elkaar kunnen zeggen wat goed gaat.

Maar ook waar iets niet goed werkt.

Waar verschillende interpretaties ontstaan.

Waar we misschien moeten erkennen dat een bepaling anders kan of moet worden geformuleerd.

Dat vraagt soms om stevige discussies.

Maar dat is juist goed.

Harmonisatie betekent niet dat we allemaal hetzelfde denken.

Harmonisatie betekent dat we bereid zijn om samen tot een gemeenschappelijk begrip te komen.

De kracht van het netwerk

En misschien is dat wel de grootste waarde van deze bijeenkomst.

Niet alleen de documenten die hier worden besproken.

Niet alleen de besluiten die hieruit voortkomen.

Maar vooral het netwerk van mensen dat hier aanwezig is.

Meer dan honderd deskundigen uit zeventien landen.

Mensen met verschillende achtergronden, verantwoordelijkheden en ervaringen.

Als we elkaar beter kennen, wordt het ook gemakkelijker om elkaar te vinden wanneer zich ergens een ingewikkelde situatie voordoet.

Dan kunnen we een collega bellen.

Een ervaring delen.

Een interpretatie bespreken.

En samen naar een oplossing zoeken.

Dat is misschien minder zichtbaar dan een nieuwe regel in ES-TRIN.

Maar het is minstens zo belangrijk.

Slot

Dames en heren,

De uitdagingen voor de binnenvaart zijn groot.

We willen de binnenvaart verder verduurzamen.

We willen nieuwe technologie mogelijk maken.

We willen onze vloot voorbereiden op veranderende omstandigheden.

En tegelijkertijd willen we het hoge veiligheidsniveau behouden waarop de sector en de samenleving moeten kunnen vertrouwen.

Dat is geen eenvoudige opdracht.

Maar we hebben iets heel belangrijks in handen:

de collectieve deskundigheid van de Europese binnenvaartgemeenschap.

En een groot deel van die deskundigheid zit hier in deze zaal.
Daarom wil ik u uitnodigen om de komende dagen niet alleen te kijken naar wat er in de regels staat.

Kijk vooral naar de vraag:
werkt het in de praktijk?
En als het niet werkt:
wat moeten we dan samen veranderen?

Want uiteindelijk gaat het ons niet om regels omwille van de regels.
Het gaat ons om veilige schepen.
Om betrouwbare verbindingen.
Om een sterke en duurzame binnenvaart.

En om het vertrouwen van iedereen die van onze vaarwegen afhankelijk is.

De schepen van de toekomst zullen anders zijn.
De technologie zal anders zijn.
De brandstoffen zullen anders zijn.
De omstandigheden waaronder we varen zullen veranderen.

Maar één ding mag niet veranderen: onze gezamenlijke inzet voor veiligheid.

En juist daarom is uw werk zo belangrijk.

Tot slot wil ik ook graag de mensen bedanken die deze bijeenkomst achter de schermen mogelijk hebben gemaakt.

Een bijeenkomst als deze vraagt veel voorbereiding, coördinatie en inzet.
Daarom wil ik in het bijzonder **Benjamin Boyer, Laurianne Serfauss en Doris Guth**, onder leiding van **Raphaël Wisselmann**, hartelijk bedanken voor al hun werk in de voorbereiding en organisatie van deze bijeenkomst.

En onze voorzitter, **Justin Godard**, hartelijk dank voor het voorzitten van deze dagen. Je doet dat met veel elan en kennis van zaken.

Ik wil ook graag onze **tolken** bedanken. Zij zijn speciaal naar Rotterdam gekomen om ervoor te zorgen dat we de komende dagen niet alleen dezelfde regels bespreken, maar elkaar ook daadwerkelijk goed kunnen verstaan en begrijpen.

Hartelijk dank voor jullie inzet en professionaliteit.
En natuurlijk ook dank aan onze Nederlandse collega's en aan iedereen die op welke manier dan ook heeft bijgedragen aan de organisatie van deze bijeenkomst.

Ik zou u willen vragen om hen allemaal een heel hartelijk applaus te geven.

Ik wens u de komende dagen goede en open gesprekken toe.
Stevige discussies waar dat nodig is.
Veel uitwisseling van kennis en ervaring.

En vooral: concrete ideeën waarmee we na deze bijeenkomst verder kunnen.
Want de beste standaard is niet de standaard die op papier het meest perfect lijkt.

De beste standaard is de standaard die in de praktijk werkt.

Dank u wel.